

Verslag van de Contactvergadering

van 11 februari 2014

Aanwezig

Dames: Bonamini (VwV), de Terschueren (Ciré), Doyen (ADDE), Fernando (KM-I), Goris (CGKR), Hermans (IOM), Kerstenne (Croix-Rouge), Keppenne (UNHCR), Knickman (VwV), Machiels (Fedasil), Reulens (KM-I), Salazar (JRS-B), Sebastiano (Dienst Voogdij), To (Dokters van de Wereld), Van Balberghe (CGVS), van der Haert (BCHV), Vanhees (BCHV), Van Liedekerke (DVZ), Verrelst (UNHCR)

Heren: Beys (Caritas), Claus (DVZ), Eeckhout (DVZ), Jacobs (RvV), Vanderstraeten (Rode Kruis), Verhoost (APD), Wissing (BCHV)

Opening van de vergadering en goedkeuring van het verslag van de contactvergadering van januari 2014

1. Mevrouw van der Haert opent de vergadering om 9:45.
2. Het verslag wordt goedgekeurd. (Na de vergadering wordt nog opgemerkt dat in de eerste zin van randnummer 54 van het verslag van januari 'niet-repatrieerbare vreemdelingen' moet staan i.p.v. 'niet-repatrieerbare vluchtelingen'.)

Mededelingen van het CGVS (mevrouw Van Balberghe)

3. In januari 2014, informeert mevrouw Van Balberghe, heeft het CGVS 1.578 beslissingen genomen, waarvan 300 erkenningen van de vluchtelingenstatus, 114 toekenningen van de subsidiaire bescherming en 230 beslissingen tot inoverwegingneming van een asielaanvraag (meervoudige asielaanvragen).

4. De voornaamste herkomstlanden van erkende vluchtelingen waren in januari 2014: Syrië (41 beslissingen), Afghanistan (36 beslissingen), DR Congo (29 beslissingen), Guinee (26 beslissingen) en Iran (18 beslissingen).

5. De voornaamste herkomstlanden van de begunstigden van subsidiaire bescherming in januari 2014 waren: Irak (41 beslissingen), Afghanistan (35 beslissingen), Syrië (23 beslissingen), onbepaald (4 beslissingen) en Guatemala (3 beslissingen).

6. Mevrouw Van Balberghe maakt melding van een nieuw project dat in de loop van 2014 in het CGVS zal worden opgestart en dat betrekking heeft op het hoger belang van het kind in de asielprocedure. Er komen steeds meer vragen over het recht van begeleide minderjarigen om gehoord te worden. Het project zal starten met een studie van de wetgeving, van de doctrine en de nationale en internationale jurisprudentie. Vervolgens zal de coördinatrice van de cel NBMV van het CGVS (mevrouw De Wilde) samen zitten met nationale en internationale experts inzake asiel en minderjarigen. Er zullen rondetafelgesprekken en workshops georganiseerd worden. Het CGVS zal zich ook bij de buurlanden informeren over deze praktijk. Aangezien het een gevoelig en ingewikkeld onderwerp betreft, wil het CGVS een degelijk onderzoek voeren met het oog op de bescherming van de belangen van deze minderjarigen. De heer Vanderstraeten reageert hierop met de vraag op welke manier deze situaties nu behandeld worden. Volgens mevrouw Van Balberghe wordt dit geval per geval bekeken en wordt er in sommige gevallen een kort interview van de begeleide minderjarige gehouden. Voor erg jonge kinderen worden de ouders gehoord.

7. Mevrouw de Terschueren verwijst naar een artikel dat op 6 februari 2014 op de website van La Libre gepubliceerd werd en waarin vermeld werd dat 80% van de Afghanen bescherming kregen.¹ Zij vraagt de precieze cijfers per profiel en ook het aantal beslissingen van in overwegingname. Mevrouw Van Balberghe gaat zich informeren. Na verificatie blijkt dat van de 254 beslissingen die in januari 2014 genomen zijn betreffende asielaanvragen ingediend door Afghanen, 134 beslissingen waren van in overwegingname, 36 beslissingen waren van erkenning van het statuut van vluchteling en 35 beslissingen waren voor het statuut van subsidiaire bescherming. Gedetailleerde cijfers per profiel zijn er niet.

8. Mevrouw de Terschueren vraagt eveneens of het mogelijk is de cijfers na te gaan van het aantal beslissingen ten gronde en het aantal beslissingen van in overwegingname voor asielzoekers uit veilige landen en dit voor 2013. Mevrouw Van Balberghe gaat zich informeren.

9. Mevrouw Kerstenne vraagt naar de stand van zaken wat de nota's over Afghanistan en FGM betreft. Mevrouw Van Balberghe verduidelijkt dat de beleidsnota i.v.m. de asielaanvragen van Afghanen nog niet klaar is. De beleidsnota over de behandeling van

¹ <http://www.lalibre.be/actu/belgique/80-des-afghans-ont-recu-une-protection-52f3f18e3570516ba0b5f259>

Guineese asielaanvragen (FGM) zal opnieuw bekeken worden rekening houdend met het recente rapport 'Guinée: Enquête Démographique et de Santé et à Indicateurs Multiples (EDS-MICS) 2012'.²

10. Mevrouw Bonamini zou willen weten wat er gebeurt met de meervoudige asielaanvragen die ingediend werden voor de wetswijzigingen die in september 2013 van kracht werden en waarvoor het CGVS bevoegd is om over de inoverwegingneming te beslissen. Mevrouw Van Balberghe legt uit dat de datum van de overdracht door DVZ aan het CGVS bepalend is. Indien de asielaanvraag voor 1 september 2013 aan het CGVS werd overgemaakt, beoordeelt het CGVS het dossier volgens de vroegere procedure voor meervoudige asielaanvragen (beoordeling ten gronde).

Mededelingen van DVZ (de heer Claus)

11. In januari 2014 waren er in totaal 1.376 asielaanvragen waarvan 1.286 op het grondgebied (WTC), 60 in gesloten centra en 30 aan de grens. Op het grondgebied betekent dit een gemiddelde van 58,45 aanvragen per werkdag (22 werkdagen). Dit stelt in absolute cijfers een toename van aanvragen (+ 310 asielaanvragen) voor en een toename van 6,45 aanvragen per werkdag vs. december 2013. In vergelijking met januari 2013 (1.644 asielaanvragen), stelt men een afname van 268 asielaanvragen vast.

12. De tien voornaamste herkomstlanden waren in januari 2014: Afghanistan (306) (+ 210 vs. december 2013), Syrië (100) (+41), Rusland (88) (+19), DR Congo (83) (+5), Guinee (74) (-6), Irak (56) (+7), Kosovo (41) (- 4), Albanië (40) (+10), Georgië (36) (+5) en Iran (35) (+6). In de gesloten centra werden de aanvragen vooral ingediend door personen afkomstig uit Armenië (10), DR Congo (5), Kosovo (5) en Marokko (5). Aan de grens kwamen de aanvragen vooral van personen afkomstig uit Colombia (4), DR Congo (3) en Syrië (3).

13. In januari 2014 heeft DVZ in totaal 1.473 beslissingen genomen: 1.261 asielaanvragen werden overgedragen aan het CGVS en 100 werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening (26quater). Bovendien werden 112 asielaanvragen zonder voorwerp verklaard. In gesloten centra heeft DVZ 62 asielaanvragen afgesloten: 59 aanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 2 werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening en 1 asielaanvraag werd zonder voorwerp verklaard. Aan de grens heeft DVZ 18 asielaanvragen afgesloten: 15 aanvragen werden overgedragen aan het CGVS en 3 aanvragen werden zonder voorwerp verklaard.

14. In januari 2014 waren er 631 meervoudige asielaanvragen, waarvan 342 een 2e aanvraag, 143 een 3e aanvraag en 146 een 4e aanvraag en meer waren. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door asielzoekers afkomstig uit Afghanistan (250), Rusland (52), Irak (32), Iran (23) en Kosovo (23).

² <http://www.dhsprogram.com/pubs/pdf/PR20/PR20.pdf>

15. In januari 2014 waren er 2 opsluitingen op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage39bis – in afwachting van de behandeling van de aanvraag). Wat de Dublindossiers betreft, waren er 66 opsluitingen, 10 op grond van artikel 51/5 §1 (bijlage39ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke lidstaat) en 56 op grond van artikel 51/5 §3 (bijlage 26quater – na vaststelling dat België niet verantwoordelijk is, in afwachting van de uitvoering). De voornaamste EU-lidstaten van bestemming, verantwoordelijk voor de behandeling van die asielaanvragen waren: Italië (17), Frankrijk (12) en Duitsland (6). 1 koppel met 1 kind werd overgebracht naar een terugkeerwoning.

16. In januari 2014 waren er 308 ‘Eurodac-hits’ – 69 meer dan in december 2013. De voornaamste EU-lidstaten waar een Eurodac hit voor aangetroffen werd, waren: Griekenland (48), Polen (34), Spanje (31), Duitsland (28), Nederland (28), Zweden (26), Frankrijk (19), Hongarije (19), Zwitserland (14) en het Verenigd Koninkrijk (12).

17. In januari 2014 heeft de DVZ 59 NBMV ingeschreven als gevolg van een asielaanvraag op het grondgebied. Er waren 46 jongens en 13 meisjes. 3 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 17 tussen 14 en 15 jaar oud en 39 tussen 16 en 17. De voornaamste herkomstlanden van deze NBMV waren: Afghanistan (16) en Guinee (11).

18. Er werden enkele vragen voorafgaand aan de contactvergadering doorgestuurd naar de DVZ door het BCHV. De eerste was: *“Sinds 1 januari 2014 is de nieuwe zgn. Dublin III-Verordening van toepassing. Kunt u enige toelichting geven bij de concrete implicaties daarvan en eventuele beleidswijzigingen van de DVZ? Zoals bvb. n.a.v. de uitgebreide en schriftelijke informatieplicht aan de asielzoeker (art. 4), de beperking van de detentiemogelijkheden (art. 28), terugkeer naar land van herkomst i.p.v. verzoek tot terugname aan EU-lidstaat waar asielprocedure al definitief is afgesloten (art. 24).”* Mevrouw Van Liedekerke antwoordt dat de grote lijnen dezelfde zijn gebleven en DVZ zijn beleid zal verderzetten. Er zullen wel enkele accentverschuivingen worden doorgevoerd. Zo wordt er voortaan niet meer enkel naar ‘vluchtelingen’ verwezen maar naar ‘persoon die internationale bescherming geniet’, dus ook de subsidiaire bescherming. Wat de informatieplicht betreft, wacht de DVZ nog op de informatiebrochure die door de Europese Commissie ter beschikking wordt gesteld en die in tien talen vertaald zal zijn (aangevuld met talen die door de lidstaten beslist worden). Er wordt wel al een mondelinge toelichting gegeven en volgens de heer Claus blijken de advocaten reeds op de hoogte te zijn van de nieuwe verordening.

19. Mevrouw Kerstenne vraagt zich af of de termijn van 7 dagen van bijlage 26quater nu zou overgaan tot 30 dagen om te voldoen aan het opschortend beroep voorzien in de nieuwe Dublin III-Verordening. De heer Claus merkt op dat deze termijn nooit 30 dagen, maar steeds 7 dagen was.

20. De heer Wissing zou willen weten of er aanpassingen met betrekking tot detentie zullen worden doorgevoerd in het kader van de nieuwe Dublin III-verordening. De heer Claus antwoordt dat de Belgische wet nog niet is aangepast aan de termijnen die vooropgesteld worden door de verordening. Wat de motivatie voor detentie betreft, zal er geval per geval worden beoordeeld of er een risico op verdwijning bestaat, zoals ook nu wordt gedaan. Indien een persoon in een lidstaat asiel vroeg en erna vertrok naar een andere lidstaat, kan dit een indicatie van risico op verdwijning inhouden. Op de vraag of dit dan niet inhoudt dat elke Dublin-procedure tot detentie leidt, antwoordt de heer Claus dat er in Dublin-procedures geen sprake is van systematische detentie.

21. Op de vraag van mevrouw Doyen of de asielzoeker in toepassing van de informatieplicht een kopie van zijn vragenlijst meekrijgt, antwoordt de heer Claus dat DVZ daarover geen instructies heeft ontvangen en de bepaling dus niet kan toepassen.

22. De heer Beys vraagt of de verantwoordelijke lidstaat na een transfer in het kader van de Dublin-procedure effectief informatie doorgeeft met betrekking tot de effectieve aankomst van de betrokkene (cfr. art. 29 Dublin III-Vo). Volgens de heer Claus gebeurt dit in sommige gevallen, maar krijgt de DVZ vaak geen feedback. Wat de overdracht van informatie betreft door de DVZ aan de lidstaat waarnaar overgedragen wordt, voegt de heer Claus toe dat er via een standaard formulier aan de asielzoeker toestemming wordt gevraagd om bijvoorbeeld medische gegevens over te maken. Wat personen betreft die op eigen kracht vertrekken, zou de verantwoordelijke lidstaat eigenlijk zes maanden na het akkoord moeten vaststellen of de persoon effectief aangekomen is of niet en daarover dan België contacteren, maar dat gebeurt nauwelijks.

23. Het BCHV maakte een tweede vraag schriftelijk over aan de DVZ: *“We vangen daarnaast geregeld signalen op dat in geval van een (al dan niet stilzwijgend) over- of terugnameakkoord de DVZ systematisch van een uitvoeringstermijn van 18 maand zou uitgaan, zelfs in geval de DVZ binnen de eerste 6 maand geen enkele poging tot uitvoering van overdracht heeft ondernomen of in geval van personen die nog steeds verbleven in het opvangcentrum of van wie het adres er gekend was. Wanneer beschouwt de DVZ iemand als ‘ondergedoken’ cfr. art. 29, lid 2 Dublin II-Vo? Zijn daarover onderlinge afspraken gemaakt tussen Fedasil en DVZ?”* Mevrouw Van Liedekerke merkt op dat de uitvoeringstermijn niet systematisch herleid wordt tot 18 maanden. Indien de asielzoeker zich in een opvangcentrum bevindt, zal DVZ na de periode van zeven dagen om zich aan te melden voor een vrijwillige transfer, eerst contact opnemen met het centrum. Als er geen antwoord komt, wordt betrokkene als ondergedoken beschouwd. Er wordt opgemerkt dat er ook moet rekening gehouden worden met het feit dat het soms lang kan duren voor er een antwoord komt van het Centrum. Mevrouw Van Liedekerke legt verder uit dat, indien de asielzoeker op een privéadres verblijft, er verwacht wordt dat hij zich laat registreren in het wachtregister, net zoals iedereen dat kan onafhankelijk van zijn verblijfsstatuut. Er zal eerst

een woonstcontrole door de wijkagent worden gevraagd en afgewacht alvorens men een verdwijning veronderstelt.

24. Mevrouw Verrelst zou willen weten wat hoe de Dublin-Bulgarije-dossiers behandeld worden. De heer Claus antwoordt dat er tot nader order geen gedwongen terugkeer naar Bulgarije wordt georganiseerd.

25. De heer Vanderstraeten vraagt zich af of er een bevel wordt gegeven aan begeleide minderjarige waarvan de asielaanvraag geweigerd werd. Volgens de heer Claus wordt er aan minderjarigen geen bevel betekend. De ouders van deze minderjarigen krijgen een bijlage 38, tenzij hun procedure samen met hun ouders werd behandeld. In dat geval krijgen hun ouders een gewoon bevel om het grondgebied te verlaten.

26. De heer Wissing wenst even terug te komen op de vorige contactvergadering met betrekking tot wat er gebeurt indien na 6 maanden in het kader van een Dublin-procedure geen bijlage 26quater werd afgeleverd en vraagt of dat frequent voorkomt. De heer Claus antwoordt dat indien er na 6 maanden geen bijlage 26quater werd afgeleverd, de asielzoeker zal worden uitgenodigd om de behandeling van de asielaanvraag verder te zetten. Indien er geen reactie komt, zal een afstand van de asielaanvraag verondersteld worden en zal de betrokkene een nieuwe asielaanvraag moeten indienen als hij dat wenst. Als hij zich wel aanbiedt, zal de (eerste) aanvraag overgedragen worden aan het CGVS.

Mededelingen van de RvV (de heer Jacobs)

27. In december 2013 bedroeg de totale input in asielmaterie bij de RvV 897 beroepen. Dat brengt het totaal voor 2013 op 11.699 beroepen, een daling van ongeveer 20% t.o.v. 2012. Daartegenover staat een output van 864 arresten in december, in totaal 12.595 in 2013, één meer dan in 2012.

28. Qua instroom ging het in december 2013 vooral om beroepen die ingediend werden door asielzoekers uit Guinee (109), DR Congo (95), Afghanistan (75), Rusland (39) en Togo (37). Voor de beroepen na een meervoudige asielaanvraag ging het in december 2013 om asielzoekers uit de Guinee (30), Rusland (16), Turkije (15), Rwanda (14) en DR Congo (13).

29. Er werden in december 2013 67 beroepen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) ingesteld. Voor gans 2013 bedroef dit aantal 1.008, wat een duidelijk stijging is ten opzichte van 2012 (873) en 2011 (682) – in 2007, het beginjaar van de RvV, waren dat er nog maar 37. Er werden in december ook 23 beroepen in versnelde procedure ingesteld.

30. De totale werklast in het asielcontentieux bedroeg op 1 januari 2014 4.658 dossiers (exclusief de historische achterstand van hangende beroepen van de VBC).

31. Wat het migratiecontentieux betreft, was er in december 2013 een instroom van 1.092 (annulatie)beroepen, voor een uitstroom van 666 arresten. In het totaal voor het hele jaar 2013 betekent dat een instroom van 16.072 beroepen (een stijging van 7% t.o.v. 2012) en een uitstroom van 8.477 (een daling t.o.v. de 8559 arresten in 2012). Het merendeel van de beroepen werden aangetekend tegen weigeringen van zgn. artikelen 9.3, 9bis- (322) en 9ter-aanvragen (281).

32. Het aantal hangende beroepen in de migratiecontentieux op 1 januari 2014 bedroeg 23.944. De achterstand is dus nog toegenomen, maar dat is te wijten aan het feit dat nog steeds prioriteit wordt gegeven aan het asielcontentieux. Om die achterstand aan te pakken worden nu 6 bijkomende rechters aangeworven, 32 juristen en 10 administratieve assistenten.

33. De heer Jacobs wijst er op dat onlangs, met een KB van 26 januari 2014 de zgn. elektronische procedure ingevoerd werd, waardoor een verzoekschrift sinds 1 februari 2014 vergezeld moet gaan van een (niet ondertekende) elektronische kopie per e-mail. De instructies daaromtrent zijn te vinden op de website van de RvV,³ de ordes van advocaten zijn erover gecontacteerd en o.a. het BCHV heeft een mailing rondgestuurd. Tot nog toe wordt het in de praktijk redelijk goed opgevolgd. Als de instructies niet correct toegepast worden, contacteert de griffie eerst telefonisch de advocaat, daarna eventueel aangetekend. Per verzoekschrift moet een aparte e-mail gestuurd worden; dus twee verzoekschriften voor eenzelfde asielaanvraag of één gezin, moeten apart gemaild worden. De kopie van het verzoekschrift moet als een pdf(A)- of ott-bestand toegevoegd worden, maar moet niet ondertekend zijn.

34. Er was een vraag overgemaakt i.v.m. de gevolgen van een recent arrest van het Grondwettelijk Hof (GWH): *“Arrest 1/2014 van het GWH van 16 januari jl. vernietigde de te beperkte (annulatie)beroepsmogelijkheid voor asielzoekers uit zgn. veilige landen van herkomst waardoor zij nu gerechtigd zijn tot een volwaardig beroep in volle rechtsmacht bij de RvV. Hoe vangt de RvV dit concreet op? Worden de hangende annulatieberoepen automatisch omgezet in een beroep in volle rechtsmacht? Kunnen personen met dergelijk profiel wiens annulatieberoep in het verleden afgewezen werd, nu een nieuw beroep in volle rechtsmacht indienen? Zal de RvV over deze kwestie richtlijnen publiek maken?”* De heer Jacobs verduidelijkt dat dat arrest nog niet tegenstelbaar is aan derden omdat het nog niet gepubliceerd werd in het Staatsblad. Voorlopig wacht de RvV ook op een initiatief van de wetgever om te weten hoe het de hangende en reeds afgesloten annulatieberoepen van personen uit veilige landen van herkomst verder moet behandelen. Tot nader order zijn de hangende beroepen *on hold* gezet. Mevrouw Verrelst wil weten of de hangende beroepen schorsende werking hebben, zoals het GWH voorschrijft. De heer Jacobs zegt dat de RvV daar niet over kan beslissen en de wetgever een initiatief moet nemen. Mevrouw Doyen en

³ <http://www.cce-rvv.be/rvv/index.php/nl/nieuws/nieuws-rvv/169-procedure>

mevrouw Bonamini dringen aan op een bruikbaarere instructie om aan de betrokken personen door te kunnen geven: hebben zij recht op opvang? of kunnen ze gedwongen teruggestuurd worden? De heer Claus stelt dat dit laatste strikt wettelijk mogelijk is zolang er geen beleidsbeslissing genomen wordt.

35. De heer Beys heeft een soortgelijke vraag m.b.t. de schorsende werking van een beroep tegen een beslissing tot overdracht o.b.v. de Dublin III-Verordening, die sedert 1 januari 2014 van toepassing is. Artikel 27, lid 3 van die verordening voorziet in drie opties voor de lidstaat: of recht op verblijf tot er een arrest is, of automatische schorsend beroep tot een rechter over schorsende werking geoordeeld heeft, of termijn voor schorsingsverzoek in combinatie met een automatisch schorsende werking tot erover geoordeeld is. Volgens de heer Beys heeft in elk van die drie gevallen een beroep schorsende werking en moet de Europese regelgeving toegepast worden, zelfs als het nationale recht daarmee in tegenspraak is. De heer Claus zegt het daarmee niet eens te zijn en daarvoor steun te vinden in optie c. Mevrouw Doyen herhaalt dat het toch niet onbelangrijk is dat de RvV hierover zou communiceren.

36. De heer Wissing herinnert aan de op een vroegere contactvergadering gestelde vraag naar de erkennings- en annulatiecijfers van de RvV in het asielcontentieux. De heer Jacobs stelt dat jaarlijks ongeveer 3% van de arresten een erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming bevatten. 8 à 9% zijn beslissingen tot vernietiging van de beslissing van het CGVS.

Mededelingen van de Dienst Voogdij (mevrouw Sebastiano)

37. Mevrouw Sebastiano deelt mee dat er in 2014 een belangrijke daling is van het aantal signalisaties van NBMV's. In januari 2014 vonden er 151 signalisaties plaats, in vergelijking met 266 in dezelfde maand vorig jaar en gemiddeld 350 signalisaties per maand in 2010-2011. De helft van de signalisaties gebeurt door de politie, de andere helft door de DVZ (cel Minteh en MENA). In januari 2014 was er sprake van 228 meervoudige signalisaties, jongeren die dus reeds gekend waren bij de DVZ.

38. Wat de leeftijdsonderzoeken betreft, laat mevrouw Sebastiano weten dat er in januari 2014 33 beslissingen tot meerderjarigheid waren, 18 beslissingen tot minderjarigheid en 54 medische tests gevoerd werden. Er waren 3 aanwijzingen van een voorlopige voogd en 2 van een ad hoc voogd bij een klacht voor de vrederechter.

39. Met betrekking tot de nationaliteiten, kwamen er in januari 2014 20 Afghaanse NBMV's toe, 17 van Marokko, 14 uit Guinee, 11 uit Algerije. In totaal zijn er momenteel 2.008 lopende voogdijen, waarvan ongeveer 1.000 Nederlandstalige en 997 Franstalige. 21% van de voogdijen zijn toegekend aan voogden die deel uitmaken van een organisatie, 78% aan privé-voogden.

40. Mevrouw Sebastiano laat weten dat er bij de Dienst Voogdij momenteel meegewerkt wordt aan een wetsvoorstel over de voogdij over Europese NMBV's in kwetsbare toestand. De heer Wissing vraagt hoe en op basis van welke criteria de kwetsbare staat van een MENA momenteel geïdentificeerd wordt, omdat in se een MENA toch al als kwetsbaar kan beschouwd worden. Mevrouw Sebastiano legt uit dat de Dienst Voogdij, in samenwerking met de parketten en de magistraten, dit zal bepalen en de criteria zijn dezelfde als degene die nu in de Omzendbrief staan: illegale verblijfsituatie, onstabiele sociale situatie, zwangerschap, handicap, deficiënte fysieke of mentale toestand, slachtoffer mensenhandel, bedelaars, alsook potentiële slachtoffers van mensenhandel.

41. Mevrouw van der Haert zou willen weten of de richtlijnen voor de voogden die onlangs door het kabinet van Staatssecretaris De Block werden uitgegeven een gezamenlijk project met de Dienst Voogdij was. Mevrouw Sebastiano bevestigt dat dit inderdaad het geval was. De richtlijnen herhalen de algemene regels en de verschillende aspecten van de taken van de voogd, ze voegen als het ware een concreet werkkader toe aan het bestaande vademecum. Er zullen binnenkort ook bijkomende vormingen en intervisie sessies georganiseerd worden voor de voogden.

Mededelingen van UNHCR (mevrouw Verrelst)

42. Mevrouw Verrelst vermeldt volgende nieuwe relevante UNHCR-publicaties:

- *International Protection Considerations with Regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, 17 januari 2014, beschikbaar op <http://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html>. De UNHCR *Protection Considerations* bevatten informatie over recente en actuele ontwikkelingen die een invloed hebben op de beoordeling van de internationale beschermingsnoden van personen uit Zuid -en Centraal-Somalië, met bepaalde risicoprofielen of die zich in specifieke omstandigheden bevinden. Het document is een tussentijds update van de *Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Somalia* van 5 mei 2010.

- *Child protection Issue Brief: Sexual violence against children*, januari 2014, beschikbaar op <http://www.refworld.org/docid/52e7c67a4.html>

- De Franse vertaling van de *Guidelines on International Protection No. 9: Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees* van 23 oktober 2012, beschikbaar op: <http://www.refworld.org/docid/50348afc2.html>

Mededelingen van IOM (mevrouw Hermans)

43. Mevrouw Hermans rapporteert dat IOM in januari 2014 de vrijwillige terugkeer van 226 personen organiseerde. De voornaamste bestemmingslanden waren: Rusland (39), Oekraïne (19), Mongolië (13), Marokko (10), Brazilië (10) en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië (9).

44. In januari 2014 kwamen de begunstigden voornamelijk uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (82), de provincie Antwerpen (64), en de provincie West-Vlaanderen (19). Hun bestemmingen waren in volgorde van belangrijkheid: Europa (102), Azië (74), Afrika (34) en Latijns-Amerika en de Caraïben (16). De begunstigden werden in de eerste plaats via lokale partner-NGO's (118), Fedasil (97) en het Rode Kruis / Croix-Rouge (6) naar IOM georiënteerd. Deze groep telde 99 migranten zonder wettig verblijf, 106 uitgeprocedeerde asielzoekers, en 21 personen die afstand deden van hun asielaanvraag. 32,3% van de terugkeerders kreeg bijstand bij de re-integratie van IOM.

45. Mevrouw Hermans informeert ook dat IOM een campagne "The Contribution of Migrants" heeft opgestart omtrent de positieve bijdrage van migranten aan de samenleving met als slogan 'It's amazing what migrants bring'. Deze campagne is erop gericht de publieke perceptie over migratie en migranten te beïnvloeden en de vaak negatieve perceptie van migratie, gebaseerd op ongefundeerde stellingen, misverstanden en stereotypes, te corrigeren. Voor deze campagne zijn speciale brochures, infosheets, posters en banners ontwikkeld die in belangrijke locaties zullen worden opgehangen en uitgedeeld. Een specifieke website - www.migrantscontribute.com - werd opgezet voor informatie-doelinden en sociale media en interactieve activiteiten zullen ook worden ingezet om de zichtbaarheid te verhogen. IOM organiseert in juni een grote conferentie zowel voor Europese instanties en stakeholders als voor actoren op nationaal, regionaal en lokaal niveau. Momenteel is IOM in contact met verschillende belanghebbenden. Wie interesse heeft om deel te nemen aan bepaalde activiteiten of meer informatie wil, kan contact opnemen met mevrouw Hermans per mail via chermans@iom.int.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Machiels)

46. Mevrouw Machiels geeft de belangrijkste cijfers van januari 2014. In januari werd door 1.635 personen asiel aangevraagd bij DVZ waarvan 858 personen in het opvangnetwerk werden opgevangen. Daarnaast werden ook nog 330 andere personen uit andere categorieën opgevangen. De totale instroom in januari bedroeg dus 1.188. Daarnaast was er een uitstroom van 1.669 personen wat dus op een netto uitstroom van 481 personen neerkomt.

47. De top 5 van belangrijkste herkomstlanden van personen in het opvangnetwerk in januari 2014 was Guinee, Afghanistan, Rusland, DR Congo en Servië. Het aandeel van Afghanen is verder lichtjes gedaald in vergelijking met de voorgaande maand. 9,7% is afkomstig uit één van de zgn. veilige landen. Opvallend is ook dat het aandeel van de top

tien meest voorkomende nationaliteiten nog slechts 53% van het totaal bedraagt, tegenover gemiddeld 60% in 2013, wat dus op een verder toenemende diversiteit van de populatie wijst.

48. Eind januari 2014 heeft het opvangnetwerk een totale capaciteit van 19.858 plaatsen (ongeveer duizend minder dan eind december 2013), waarvan er 14.237 bezet zijn. Dit impliceert een bezettingsgraad van 71,69 %. Dit is een lichte stijging t.o.v. vorige maand, die te wijten is aan de daling aan opvangplaatsen.

49. De voornaamste verdeling naar procedurestand of categorie van de bewoners is als volgt: 64,91% in asielprocedure; 7,7% personen met een verblijfstitel (procentuele stijging t.o.v. 2012, toen het slechts 5% betrof); 2,84% gezinnen met minderjarigen o.b.v. KB 2014; 8,26% uitgeprocedeerde asielzoekers met een verlenging van hun opvangrecht.

50. Mevrouw Machiels geeft de tussentijdse totaalcijfers voor 2014 mee m.b.t. de open terugkeerplaatsen (OTP) – 300 specifieke plaatsen in vier federale opvangcentra. Het totaal aantal toewijzingen van uitgeprocedeerde asielzoekers voor 2014 bedroeg 891 begin februari 2014. Ongeveer 20% daarvan is effectief toegekomen in de terugkeerplaatsen (een daling t.o.v. 2013, maar nog te vroeg om over een trend te kunnen spreken). Van de toegekomen personen, vertrok uiteindelijk 17% binnen de termijn van het BGV, 23% nadat de termijn van BVG verlopen was, 35% in het kader van een vrijwillige terugkeer, 15% onderging een transfer naar een andere opvangplaats, geen enkele disciplinaire transfer, 7% na convocatie door de politie en 3% werd effectief uitgehaald door de politie.

51. In heel 2013 werden 7.093 personen toegewezen aan een OTP; 5.363 daarvan kwamen niet en 1.728 wel toe op de OTP, ongeveer 24%. Gemiddeld verbleven de betrokkenen in 2013 dertig dagen op de toegewezen plaats. In 2013 vertrok uiteindelijk 20% binnen de termijn van het BGV, 24% nadat de termijn van BVG verlopen was, 19% verliet de terugkeerplaats zonder specifieke reden, 20% tekende in op een vrijwillige terugkeer, 8% onderging een transfer naar een andere opvangplaats, 1% een disciplinaire transfer, 8% werd geconvoceerd door de politie en 1% werd effectief uitgehaald door de politie.

52. M.b.t. het open terugkeercentrum (OTC) in Holsbeek zijn er alsnog geen geverifieerde cijfers voor januari 2014. Mevrouw de Terschueren herhaalt ook nogmaals de eerder gestelde vraag om de cijfers van de OTP gedetailleerd per nationaliteit mee te delen. Mevrouw Machiels zal nagaan of dat kan.

53. Het BCHV heeft voorafgaandelijk ook een aantal schriftelijke vragen overgemaakt aan Fedasil. De eerste luidt: *“Wat is de rol van het personeel in de Fedasil-opvangcentra bij de uitvoering van transfers in toepassing van de Dublinverordening (bijlage 26quater)? Worden zij door DVZ gecontacteerd bij het opsporen van de asielzoeker? Welke informatie geven zij door, en welke niet, over bvb. de verblijfplaats van de betrokkene? Zijn daar interne instructies over? Heeft Fedasil daarover afspraken met DVZ gemaakt?”* Mevrouw Machiels

verwijst daaromtrent naar de Fedasil Instructies van 15 oktober 2013, meer bepaald punt 2.2.4. waarin de verschillende opties uiteengezet worden. De bijlage 26quater wordt betekend met een bijlage die een intentieverklaring van de asielzoeker inhoudt die ondertekend overgemaakt moet worden aan de DVZ. Op de bijkomende vraag van mevrouw van der Haert over hoe gereageerd wordt op een expliciete vraag van de DVZ of betrokkene nog in het centrum verblijft, moet mevrouw Machiels voorlopig het antwoord schuldig blijven; er zijn geen specifieke instructies over, hoewel ze geen reden ziet waarom de opvangcentra de gevraagde informatie niet zouden meedelen, maar ze zal het nagaan

54. Een tweede vraag was: *“Arrest 1/2014 van het GWH van 16 januari jl. vernietigde de te beperkte (annulatie)beroepsmogelijkheid voor asielzoekers uit zgn. veilige landen van herkomst. Aangezien zij nu gerechtigd zijn tot een volwaardig beroep in volle rechtsmacht bij de RvV, zou dit ook een positieve implicatie voor hun recht op opvang moeten hebben. Hoe zal Fedasil dit opvangen? Hoe kunnen personen met dat profiel dit herwonnen recht op opvang uitoefenen?”* Mevrouw Machiels antwoordt dat die categorie asielzoekers voorlopig geen recht op opvang wordt toegekend, aangezien daarvoor eerst het arrest in het Staatsblad gepubliceerd moet worden. Personen uit veilige landen van herkomst met een hangend annulatieberoep bij de RvV tegen een niet-inoverwegingneming van hun asielaanvraag, worden getransfereerd naar een OTP, voorlopig is er op dat vlak niks veranderd. De heer Beys dringt nog aan op een andere behandeling door te wijzen op de hiërarchie der normen tussen Fedasil-instructies en internationale normen, zowel wat betreft de asielzoekers uit veilige landen met een hangend annulatieberoep als wat betreft diegenen die de uitvoering van een zgn. Dublintransfer afwachten, maar mevrouw Machiels wijst er op dat hier technisch gezien geen ‘verlenging’ van (recht op) opvang op basis van art.7.3 (humanitaire redenen) toegekend kan worden aangezien het wel degelijk een zelfstandig recht op opvang zou betreffen. De heer Beys verzoekt toch minstens brede toepassing te maken van het voordeel van de twijfel in dergelijke gevallen.

55. Mevrouw Machiels wijst ten slotte ook nog op een recent gepubliceerd syntheserapport van EMN over opvang in 23 EU-landen, waaronder België.⁴ Daarin worden een aantal Belgische voorzieningen als *good practices* bestempeld, zoals de individuele benadering van de opvang van asielzoekers en het zgn. ketentraject waarbij de opvang- en de asielinstanties op elkaar afgericht zijn.

Diverse

56. De heer Wissing informeert dat er voor het AIDA-project een update gepubliceerd werd van het nationaal rapport over asielprocedure, opvang en detentie in België – zie: <http://www.asylumineurope.org/reports/country/belgium>. Een volgende update is voorzien in mei. Alle feedback of input op het huidige rapport is ondertussen uiterst welkom.

⁴ <http://www.emnbelgium.be/publication/organisation-reception-facilities-belgium-and-eu-emn>

**Volgende contactvergaderingen vinden plaats
op 11 maart, 8 april, 13 mei en 10 juni 2014
bij Fedasil, Kartuizersstraat 19-21, 1000 Brussel**